

gaan winkelen in het warenhuis
k. Best gezellig.
n ze niet nodig.
warenhuis is jarig en
et een prijs:
erdste klant van die dag krijgt
de winkelwagen ligt gratis ...

ed Sources

groep uit goed beheerde bossen
re gecontroleerde bronnen
org Cert no. SGS-COC-004433
Forest Stewardship Council

Dit boek is gedrukt op papier dat het keurmerk
van de Forest-Stewardship Council (FSC) mag
dragen. Bij dit papier is het zeker dat de pro-
ductie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

67
58 818 9
47/217
20 269

rd Wuestenberg

ke uitgever

eweg 3, 8000 Brugge

.225

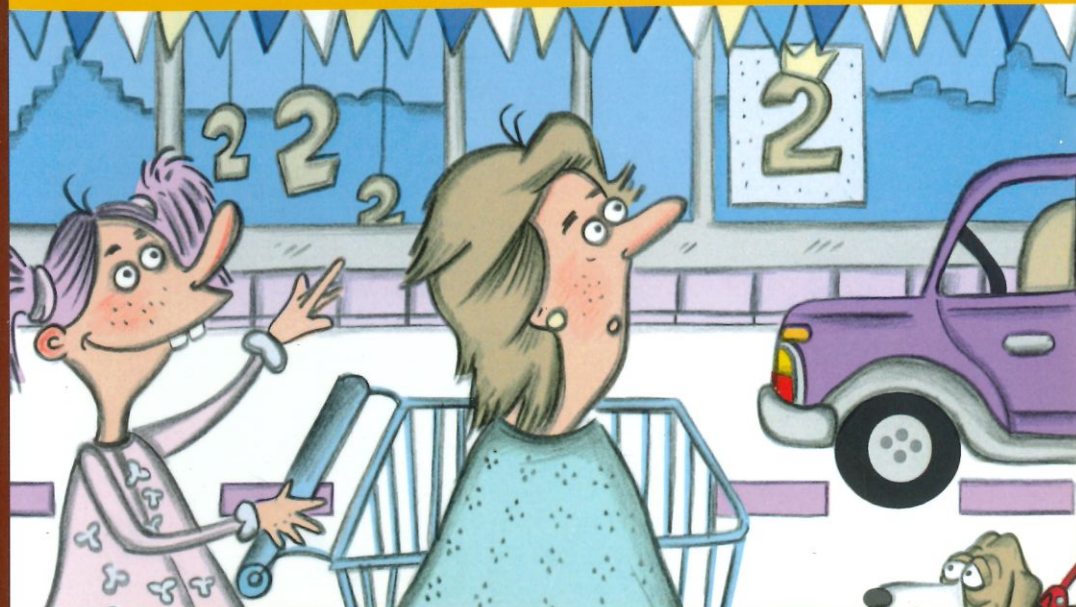
Keure, Brugge

Thema 12 Een winkelkar vol

AVI-niveau 7

Prijs in het warenhuis

Joris Denoo

Prijs in het warenhuis

'Ella, ga je even mee gezellig winkelen in Centen & Percenten?', vraagt ma op vrijdagavond. 'Ik wil een rodekool kopen, en misschien wat lekkers om op te knabbelen bij de televisie vanavond.' 'Ja, ma', knikt Ella opgetogen, want winkelen en rondkuieren 🏠 in Centen & Percenten doet ze heel graag.

Het warenhuis bestaat nu twee jaar en iedereen in de buurt was opgetogen dat het er kwam. Centen & Percenten zorgt goed voor zijn trouwe klanten en die zijn best tevreden.

Af en toe kun je er zelfs eens een prijsje winnen, of krijg je er wat bij.

Voorals deze week is dat zo.

Er bengelen overal grote borden:

Hoezee! Centen & Percenten is er twee!

Pik een prijs mee! Laat u verrassen!

Het staat ook overal te lezen in de streekkranten en in de reclamebladen.

Je hoort het op de radio, je ziet het zelfs even op televisie en natuurlijk in het jarige warenhuis zelf.

Het is er zeven dagen lang een vrolijk feest van linten en slingers en allerlei verrassingen.

'Ik duw het winkelwagentje wel', zegt Ella.

'Ik ken het verkeer hier op mijn duimpje.'

'Goed hoor,' knikt ma, 'jij rijdt, maar ik wil geen ongeval in al die drukte.'

Ma stopt een euro in de gleuf, duwt en wrikt even en klikt dan een wagentje los.

Ella trekt het uit de lange rij.

Wat is dat ding koppig en zwaar.

'Pas op, Ella, rij niemand omver, kijk goed uit je doppen.'

Ella duwt haar winkelwagentje nu door de klapdeurtjes en geeft onmiddellijk daarna wat gas.

'Oeps, kijk uit, Ella, daar had je bijna prijs, heb ik het je niet gezegd?!'

Ze botst net niet tegen een hoge toren, een reuzenstapel met diervoer in blik, allerlei lekkers voor de poezen thuis.

'Maar dat wiel wil steeds ergens anders heen.

Ma, dat karretje is dronken!'

Ella rijdt voorzichtig om de toren blikjes heen, in het midden van de weg.

'Zie je wel dat ik het kan!'

'Dat is prima, Ella, duw maar dapper door, maar hou ook wat meer rechts, zoals in het echte verkeer. Je tegenliggers 🚗 moeten ook passeren.'

'Waar is de afdeling met de rodekolen?'

'Die zullen we bij de groenten en het fruit moeten zoeken', zegt ma.

'O, is rodekool dan een groente?', vraagt Ella verbaasd.

'Eh, een donkerpaarse groente', lacht ma.

'Het is een groente die zich wat schaamt, zij krijgt een donkere blos.'

'Vooruit nu met de geit, duwen maar!'

Ella is een goede warenhuispiloot.

Het wagentje rijdt vlot en vaardig door de straten van Centen & Percenten.

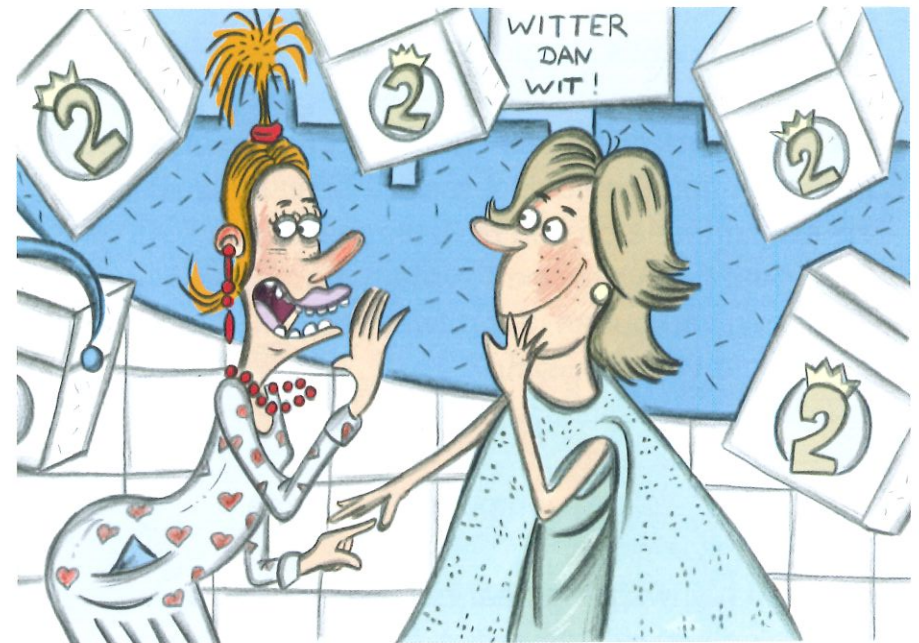
Ginder zien ze het fruit al liggen, in bakken en op rekken, onder lampen.

Eerst moeten ma en Ella nog de ellenlange 🚗 waspoederlaan door, waar alles verblindend wit is en sterk naar zeep en vrijdag ruikt.

Alles wast er 'witter dan wit', zo staat het overal in vlammeende letters op de reclameborden, dozen en tonnetjes.

'Ik ga niezen,' zegt Ella, 'het ruikt naar washok en badkamer, ik krijg er de kriebels in mijn neus van.'

'Ja,' zegt ma, 'het ruikt kraaknet.'

'Ik ruik liever fruit uit verre, vreemde landen, en chocolade natuurlijk.'

'O, wie we daar hebben!', wijst ma plotseling.

'Dat is een tijdje geleden!'

Ze houdt stil en wuift opgewonden.

Tussen de hoge stapels waspoeder staat Valentine, de allerbeste vriendin van ma.

'Joehoe, Lut!', roept ma.

Valentine kijkt verrast om en wuift terug.

Ze gooit nog vlug iets in haar karretje en rijdt snel naar hen toe.

Zij is duidelijk een geoefende boodschapper!

'Hoi Tina, hoi Ella', zegt Valentine met een vreemde stem.

Ma's boezemvriendin 📖 heeft een grappig staartje boven op haar hoofd. Het wiebelt heen en weer als een antenne op een rijdende auto.

'Hoe gaat het, Valentine?', vraagt ma.

'O, ik ben verkouden, dat rotweer ook, ik nies zowat mijn hoofd van mijn romp.'

Valentine plukt een blauw zakdoekje uit haar jaszak en snuit luidruchtig.

'Ja, je praat wel erg verkouden', knikt ma.

'Dat hoor ik.'

Ella kijkt nieuwsgierig naar het wiebelende staartje van Valentine. Het is net een fonteyntje van haar, denkt ze. Zou het ook wegvliegen als ze moet niezen, zoals een helikoptertje?

'Mijn keel voelt aan als schuurpapier', zegt Valentine. Ze schraapt haar keel luidruchtig.

'Hoe gaat het nog met Wim?', vraagt ma.

'Goed hoor, ik doe hem de groeten als hij thuiskomt.

Ha, dag Ella, mag je mee uit winkelen met je ma?'

Dat zie je toch zo, mens, denkt Ella, maar ze knikt

en zegt: 'Ik ben de kapitein van het rodekolenschip.'

'Het is gevaarlijk in die drukke straten', zegt Valentine.

'Gebruik een kompas.'

'Zeg kapitein, zoek jij die rodekool voor mij?

En wat lekkers om bij de televisie op te knabbelen',

zegt ma. 'Ik praat nog wat bij met Valentine, het is een tijdje geleden.

Als je alles gevonden hebt en terugkeert van je ontdekkingsreis 📖, zoek ons dan hier maar weer op.'

'Fijn hoor, ma. Dag Valentine!'

Kapitein Ella vaart vlug weg tussen de andere scheepjes, allemaal op zoek naar buit.

Ma en Valentine kijken haar even na.

'Wat is ze een grote meid geworden', zegt Valentine.

'En wat vliegt de tijd toch snel.'

'Ja,' knikt ma, 'ze kan al heel wat, mijn grote dochter. Ze groeit als kool.'

Ella duwt ondertussen haar winkelwagentje verder door de waspoederlaan.

Nu komt ze bij het fruit en de groenten, waar het eigenlijk gezonder ruikt.

Waar ligt die rodekool hier ergens?

Ze stopt en kijkt zoekend rond of ze die donkerpaarse groente ergens ziet liggen.

Soms botst iemand tegen haar wagentje.

Dat is helemaal niet erg in een warenhuis, want het zijn allemaal botsautootjes op de kermis.

Ha, ginder ziet ze eindelijk de bak met rodekool.

Ze rijdt er vlug naartoe, af en toe in zigzag.

Plotseling wil dat koppige karretje weer ergens anders heen. Ella duwt en trekt en zucht.

Heeft iemand dat gezien? Nee, gelukkig niet.

Oef, het lukt eindelijk weer met dat stugge ding, het voorste wiel zit niet meer klem.

Maar welke rodekool moet ze nu nemen?

Er zijn er zo verschrikkelijk veel.

Kijk, die man ginder graait zomaar in de kolenbak en neemt er twee ineens.

Dan kiest Ella zonder nog verder te aarzelen de dikste rodekool die er ligt. Ze legt die voorzichtig in haar wagentje, als een baby in een wieg.

Het karretje is nu wat zwaarder geworden met die passagier erin, maar het gaat prima om te rijden.

Ella duwt haar vrachtje nog een eindje verder.

Ze kijkt naar links en rechts en steekt dan voorzichtig het grote groentenplein over.

Daarna slaat ze rechts de fruitstraat in.

Nou, nu nog iets om op te knabbelen voor bij de televisie.

De kapitein verlaat de fruitstraat vlug en vaart met de buit naar de snoepstraat.

Die ligt heel ver weg.

Willen ze die misschien verbergen voor lastige jochies die alsmaar zeuren om snoep?

Fijne vleeswaren ... dieetkaas ... halfvolle melk ... zeezout ... rietsuiker ... flessen ... wc-papier ... keukenrollen ... weer bergen blikjes ..., maar waar ligt al het lekkers toch in Centen & Percenten?

Een verjaardag zonder allerlei zoets en lekkers kan toch niet?

Ella kijkt naar de borden die overal boven haar hoofd bengelen 📖: 'Deegwaren', 'Specerijen', 'Fijne vleeswaren'. O, zijn er dan misschien ook dikke vleeswaren te krijgen?

Nu wordt het al vlug overal drukker in het warenhuis Centen & Percenten.

Maar wie wil wat voor bij de televisie vanavond? Ginder ver ziet ze de boezemvriendinnen ma en Valentine weer, nog altijd druk en vrolijk aan het praten. Het staartje van Valentine zwiept zenuwachtig op haar hoofd.

Kapitein Ella vaart nu wat langzamer en kijkt nieuwsgierig rond.

Het is best leuk in Centen & Percenten.

Het is net een ministad met straten, pleintjes, torens, parkjes en perkjes.

De rodekool rolt ondertussen ijverig 📖 heen en weer in de winkelkar.

O, hier om de hoek moet Ella zijn, want hier ligt het echte luilekkerland!

Hier kun je vissen in een zee van snoep.

Het schip van kapitein Ella vaart wat vlugger door de zoete zee, om alles eerst goed te kunnen bekijken.

Zo veel lekkers bijeen!

Het water komt Ella in de mond.

Ze ziet alle kleuren van de regenboog, in pakjes, zakjes, buisjes, doosjes en reepjes.

Hier ruikt het echt naar suiker en naar feest, en het is niet eens zo erg druk.

Kijk, die oude dame daar, ze zet haar brilletje op haar neus en ze gooit een hele berg repen ineens in haar karretje. Die kijkt vast ook veel televisie 's avonds.

En wat kiest Ella uit die grote voorraad lekkers? Ze zucht eens heel diep en kijkt met een wanhopig gezicht rond. Er ligt hier zo verschrikkelijk veel dat ze moeilijk kan kiezen.

Waar knabbelt ze nou echt graag op en wat stopt ma graag in haar mond bij de televisie?

Plotseling weet ze het weer.

Noten! Ella houdt erg veel van noten, want daar kun je lekker lang op knabbelen.

En spekjes ook ... waar liggen de spekjes?

Het schip van Ella vaart nu heen en weer op de grote, zoete zee van lekkers en snoep.

Af en toe duwt ze het karretje wat vlugger vooruit.

Een man in een blauwe kiel vult de rekken bij en schrijft telkens alles op.

'Helemaal alleen op boodschap, kind?', vraagt hij vriendelijk. Ella knikt en rijdt weer vlug door.

Stop, hier moet ze zijn!

De rodekool rolt geschrokken heen en weer op de bodem van het schip en blijft dan stilletjes in een hoek liggen.

Een pakje hazelnoten ...

Twee repen witte chocola met rijstkorrels ...

De winkelwagen lijkt zo groot voor al dat kleins.

Even kijken ... o, en daar liggen de zachte gomspekjes. Ella kijkt met gefronste wenkbrauwen naar boven, want daar kan ze helemaal niet bij.

Waarom leggen ze die lekkere dingen zo helemaal op de bovenste planken?

Plotseling staat de blauwe man bij haar.

'Kan ik je helpen, meid?', vraagt hij.

'Wil je misschien iets van daarboven?'

'Eh ... nee ... ja ...', fluistert Ella verlegen.

'Nou, toon het maar, hoor. Het bijt niet en het krabt niet, en het is nog lekker ook.'

'Eh ... daar', wijst Ella.

De man knikt, gaat op de toppen van zijn tenen staan en reikt met zijn lange armen naar een zakje mondverwennertjes 📖.

'Alsjeblieft jongedame, goed gekozen.'

'Dank u wel, meneer', zegt Ella.

De man glimlacht en gaat weer weg.

In de kar van Ella ligt nu ook een zak snoep, bij de rodekool en de rest. Moet er nu nog iets zijn voor bij de televisie vanavond?

Nee, zo is het waarschijnlijk voldoende.

Het ontdekkingschip keert terug.

Pas op, daar nadert een ander vaartuig.

Het is een piraat, dat zie je zo.

Maar waar hangt de zwarte vlag?

Het is de oude dame met de repen. Haar brilletje bengelt aan een zilveren kettinkje op haar borst.

Opgepast, niet botsen nu, anders krijgt de rodekool een donkerpaarse buil en verslikken de repen chocolade zich in hun rijstkorrels.

Het karretje is gehoorzaam, en beide schepen passeren elkaar zonder botsing.

Dan zoekt Ella de straat waar ze ma en Valentine achterliet.

Ella snuift diep in door haar neus.

Waar is die geur van was en zeep ook weer?

Het ruikt hier ook naar parfum en damesspullen.

En hier bij het vlees en de vis wordt het plotseling een flink stuk kouder. Dat is de eskimostraat.

Ella rijdt er vlug doorheen, want vlees en vis eet ze helemaal niet graag.

'Stop!', doet een vrouw aan een kraampje plotseling.

Ze steekt haar hand omhoog.

Oei, hebben ze hier ook een verkeersagente?

'Wil je even een hapje proeven, kind?'

De vrouw houdt een blad vast, waarop allerlei stukjes kaas met gaten liggen. Er is een stokje doorheen geprikt waar een vlaggetje aan hangt.

'Nee,' schudt Ella, 'geen honger.'

'Lust je geen kaas dan, kind? Zo lekker, dat kan toch niet, ieder kind lust kaas.'

'Maar kaas moet op een boterham', zegt Ella.

De mensen aan het kraampje lachen hardop en knikken dan vriendelijk.

Ella's gezicht wordt zo rood als een tomaat en ze rijdt maar weer vlug door.

Ah, daar ziet ze de vriendin van ma weer.

Die spurt net weg met haar karretje.

'... groeten aan Wim!', roept ma nog.

'Zal ik doen!', roept Valentine terug, wuivend met haar blauwe zakdoekje.

'Wel, heb je alles gevonden, kind?', vraagt ma.

Ze buigt zich nieuwsgierig over het winkelwagentje van Ella om de buit te bekijken.

'Mmm ... de kool, repen, snoepjes en noten, prima keuze, goed gedaan, hoor.'

'Wil je nog stukjes kaas met gaten in, ma?

Vandaag delen ze die uit voor niks en je krijgt er ook stokjes en vlaggetjes bij.'

'Nee kind, geen kaas vandaag, daar word ik te dik van, en vlaggetjes hoef ik niet.'

Aan kassa 1 is het heel druk.

Er staat een ellenlange file.

Er schuiven meer dan vijftien mensen aan.

Aan kassa 2 en kassa 3 is het ook al zo.

Ja, dat heb je natuurlijk op vrijdagavond in een warenhuis.

Ma en Ella rijden langzaam naar kassa 4, waar het iets minder druk lijkt.

Wat gaat het toch traag, net als in de stad daarbuiten op vrijdagavond. Hier moest een agent staan om het verkeer te regelen.

'Toe ma, haast je, duw wat.'

'Nee zeg, dat doe ik niet! Dat hoort niet.
Zie je die man staan in dat nette grijze pak?
Dat is de grote baas van Centen & Percenten.
Als ik duw, krijg ik straf van de grote winkelbaas.'

Ella bekijkt de grijze man van kop tot teen.
Ja, die ziet er eigenlijk wel streng uit.
Net een oude meester die je kan straffen als je wat
uitgespookt hebt. Hij houdt zijn handen deftig achter
zijn rug en hij kijkt over zijn brilletje scherp toe op
iedereen.

Is dat nu echt de grote baas van het jarige
warenhuis?

Ella kijkt weer voor zich uit en zucht diep.

Wat schuift die file hier toch traag op.

'O!', zegt ma dan plotseling. 'Oeil!'

Haar hoofd wordt knalrood en ze brengt een hand
voor haar mond.

'Ma?', vraagt Ella verbaasd.

Ma mompelt iets onverstaanbaars en knikt naar
de grijze man. Ella kijkt nieuwsgierig weer om.

'De winkelbaas komt naar ons toe!'

'O!', doet Ella nu ook, en haar hart begint plotseling
vlugger te kloppen.

Is de baas kwaad op ma en Ella?

Gaf ma het karretje van haar buur misschien toch
een duw?

Of peuterde 📷 Ella misschien stiekem een noot
uit het pakje? Nee toch?

De deftige grijze man nadert nu het wagentje van
ma en Ella.

Hij glimlacht plechtig en knikt vriendelijk gedag.

'Mevrouw! Meisje!', roept hij dan hard.

Alle mensen kijken natuurlijk om.

Plotseling verschijnt daar nog een man, met een
fotoapparaat. Flits! Flits! Wat krijgen we nu?

Ma Tina en dochter Ella staan op de foto.

Alle mensen uit de andere files kijken nu ook opzij.

'Zeg meneer ... !', roept ma zenuwachtig.

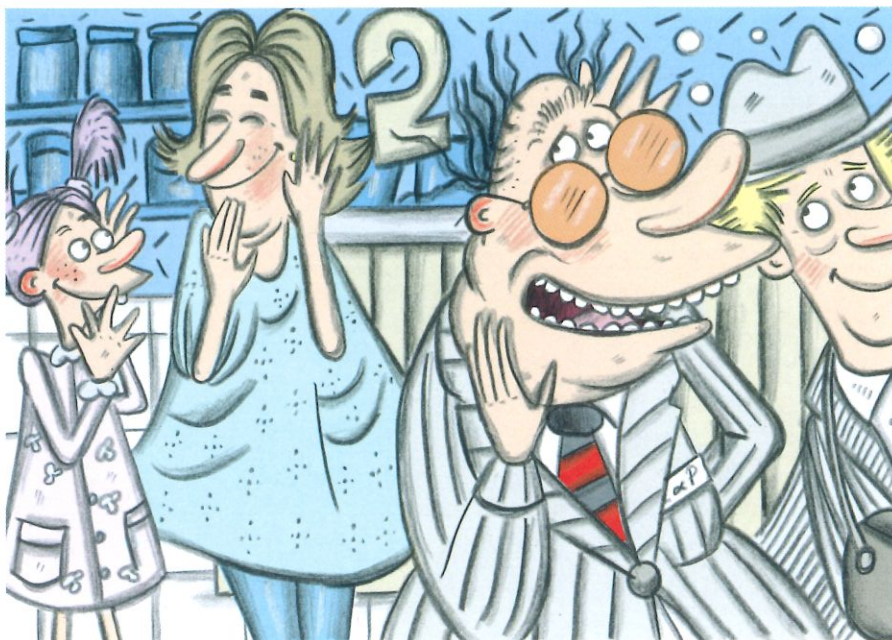
'Mevrouw! Meisje!', roept de baas weer.
 'U wint vandaag de grote prijs van het warenhuis Centen & Percenten. U bent de gelukkige klant nummer vijfhonderd. Hartelijk gefeliciteerd, dames!'

'Eh ...', zegt ma, 'dank u wel, meneer.'
 Ella lacht opgelucht naar de man.
 Flits! Weer een foto.
 De fotograaf glimlacht breed en knikt geruststellend.
 'Die foto komt in de krant', zegt de baas.
 'Is dat goed? U vindt dat toch niet erg?'
 'Eh ja, dat mag best van mij, hoor', knikt ma.
 'Nietwaar, Ella?'
 'Ja hoor, ma.' Ella vindt het wel fijn dat ze in de krant komt, het is een leuke verrassing.
 Maar ... wat is die grote prijs voor de verjaardag van warenhuis Centen & Percenten nu eigenlijk?
 'Dames en heren', zegt de man plechtig, terwijl hij even in zijn handen wrijft.
 'Het warenhuis Centen & Percenten is er voor u, de trouwe klanten van elke week.
 U kunt hier elke dag een prijs winnen, omdat we onze verjaardag vieren. En wat wint de dame hier? Zij wint ALLES wat in haar karretje ligt!
 Zij moet helemaal niets betalen!
 Alles is gratis en voor niets!'

'O! O!', roepen de mensen verrast, en enkelen beginnen in hun handen te klappen.

'Eh ...', doet ma verlegen.
 Ze kijkt naar haar winkelkarretje.
 'O ...', doet Ella blozend 🙄.
 Ze kijkt ook met open mond naar het wagentje.
 Een rodekool ... twee repen ... wat noten ...
 een zak snoep ... voor bij de televisie vanavond.
 'Kind toch!', zegt ma hoofdschuddend.
 'Maar ma toch!', roept Ella.
 De mensen lachen en kijken even naar hun eigen karretje, dat wel vol is, eivol soms, met een hoge toren erbovenop. In het wagentje van ma en Ella kan er nog veel, heel veel.

'Nou,' zegt de grote baas van C & P, 'u mag zo door, hoor. Gaat u maar weer door de klapdeurtjes ginder. Nog eens van harte gelukgewenst met de aankopen en tot weerziens in Centen & Percenten!' En weg is hij, samen met de fotograaf. 'Dank u wel', zegt ma stilletjes. Dan proest ze het uit, met haar handen voor haar mond en haar ogen dicht. 'Domme rodekool!', roept Ella. Ze kan wel door de grond zinken. En dan proest ze het ook uit, en bijna wordt ze zo rood als ... de rodekool.

Ik oefen.

afdel**ing**
plotsel**ing**
verrass**ing**

centen
per**cent**en
spec**er**ijen
gefelic**ite**erd
w**c**-papier
re**cl**ame

helikoptertje
he li kop ter tje
zenuwachtig
ze nuw ach tig
ontdekkingsschip
ont dek kings schip
vijfhonderdste
vijf hon derd ste

rode kool
gom spekje
schuur papier
reuzen stapel
groenten plein
streek kranten
klap deurtjes

reclame borden
reclame bladen
foto apparaat
hoofd schuddend
rond kuieren
winkel wagen
waren huis

rodekool
gomspekje
schuurpapier
reuzenstapel
groentenplein
streekkranten
klapdeurtjes
reclameborden
reclamebladen
fotoapparaat
hoofdschuddend
rondkuieren
winkelwagen
warenhuis

Ik begrijp.

blz.

- 1 Ella is opgetogen, want **rondkuieren** doet ze graag.
Ella is opgetogen, want **rondslechteren** doet ze graag.
Op zondag kuieren we graag wat rond in de stad.

4 Een **tegenligger** is een voertuig dat in tegengestelde richting rijdt.

Ga opzij voor die tegenligger, anders bots je nog.

4 Aan de kassa staat een **ellenlange** rij te wachten.

Aan de kassa staat een **heel lange** rij te wachten.

6 Amber is mijn **boezemvriendin**.

Amber is mijn **allerbeste vriendin**.

7 Op een **ontdekkingsreis** gaat men op zoek

naar dingen die men nog niet kent.

Men ontdekt er nieuwe dingen.

8 Het voorste wiel van de winkelkar zit klem.

Wat een **stug** ding!

Wat beweegt die kar moeilijk.

10 Boven het hoofd van Ella **bengelen** allemaal borden.

Boven het hoofd van Ella hangen allemaal borden te **wiebelen**.

10 De rodekool rolt **ijverig** heen en weer in de winkelkar.

De rodekool rolt **voortdurend** heen en weer in de winkelkar.

Maar men zegt bijvoorbeeld ook dat iemand een ijverige werker is, als die veel en graag werkt.

14 **Mondverwennertjes** zijn lekkere dingetjes die het mondje verwennen.

Hier zijn dit snoepjes.

19 Ella **peuterde** een nootje uit het zakje.

Ella **wroette** haar vinger in het zakje om er een nootje uit te halen.

21 Ella begon te **blozen**.

Ella werd verlegen en kreeg rode wangen.